

جعبه عکاسی

دکتر هادی شفائیه

عکاسی

ثبت نقطه‌نمایی

س - نحوه عمل کارشناسانی که تصاویر مزبور را تهیه میکنند چگونه است ؟

ج - دوربین درجایی ثابت قرار دارد : دريك برج مخصوص ، تقریباً در ارتفاعی برابر طبقه دوم لژ تماشاگران. برای تعیین محل دقیق آن لازم است مهندسین محاسبات کاملی بکنند تا دوربین بطور کاملاً قائم نسبت به میدان ، در امتداد خط پایان ، واقع شود . عکسبرداری‌ها در روی این محور انجام میگیرد .

- از چه نوع دوربینی استفاده می‌کنید ؟

- پیش از توضیحات دیگر ، باید بگویم که ما عکس را در «زمان» میگیریم نه در «فضا» و این چیزی است که برای يك عکاس «کلاسیک» که دوربینش مجهز به شاتر است و فیلم ثابت و بی حرکت

و بعدها با برقراری شرطبندی، مسابقات رسمی‌تر شد و وسائل کنترل نیز کاملتر گردید . اما شرطبندی کنندگان فقط هنگامی توانستند نسبت به نتایج اعلام شده قطعیت و اطمینان پیدا کنند که پایان مسابقات به کمک دوربین‌های عکاسی ضبط و ثبت شد .

وقتی در پایان مسابقه‌یی ، به علت اختلاف کم ، با دید مستقیم ، داوران نتوانند ردیف برندگان را تعیین کنند، اعلام نتیجه چند دقیقه به تأخیر انداخته میشود تا «مدرك قطعی» مورد مطالعه قرار گیرد : این مدرك چیزی نیست جز «عکس» .

مصاحبه زیر که از طرف خبرنگار مجله عکاسی «لوفتوگراف» با مدیربخش عکاسی میدان‌های مسابقات پاریس انجام گرفته مسائل زیادی را در این مورد روشن میکند .

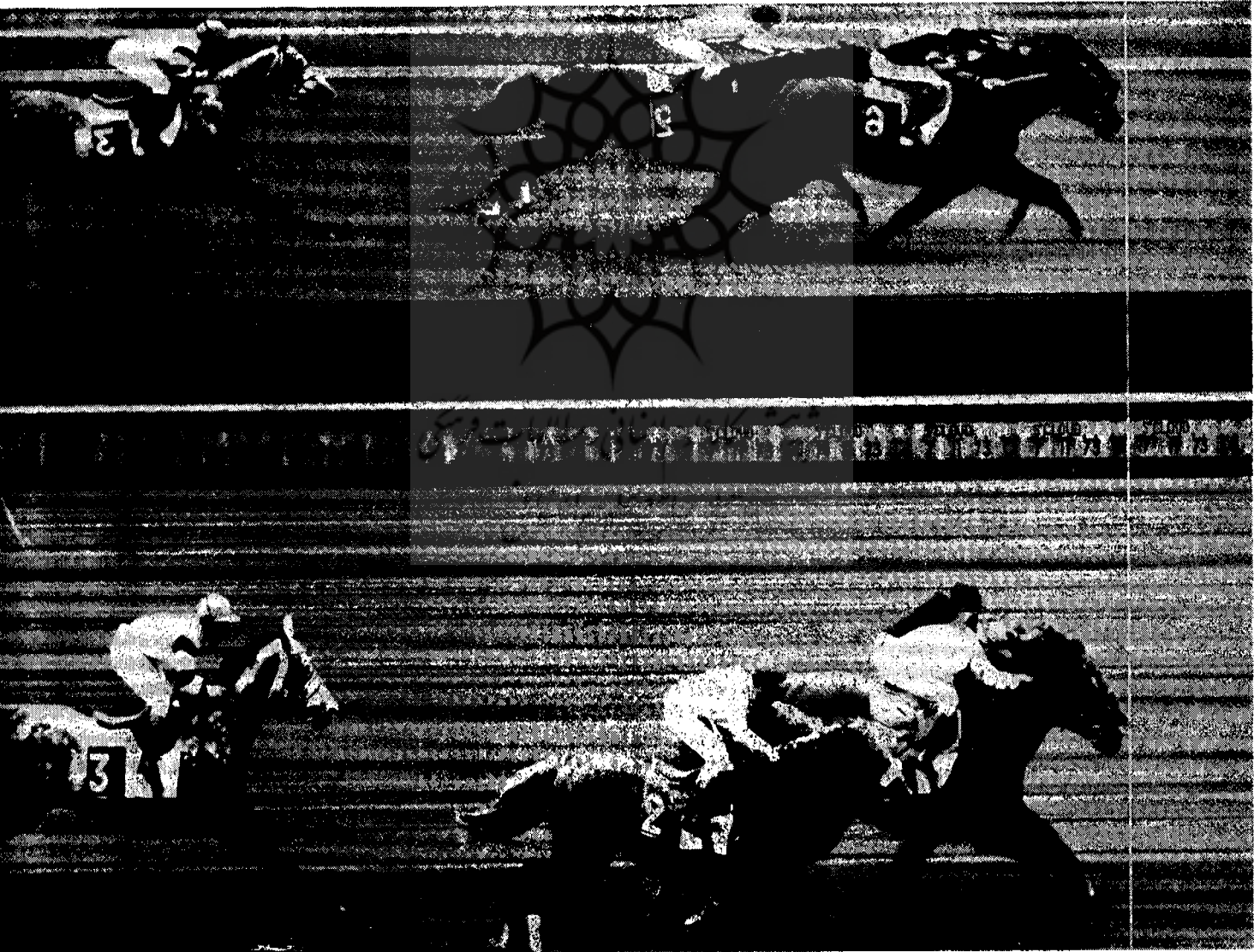
اولین مسابقه اسب دوانی به سال ۱۶۱۰ در انگلستان و ۱۷۷۶ در فرانسه انجام شد . همراه با مسابقات ، شرطبندی نیز آغاز گردید و در طی سالیان دراز، میان شرطبندی کنندگان و داوران مشاجرات شدید و گاهی خونین به وقوع پیوست .

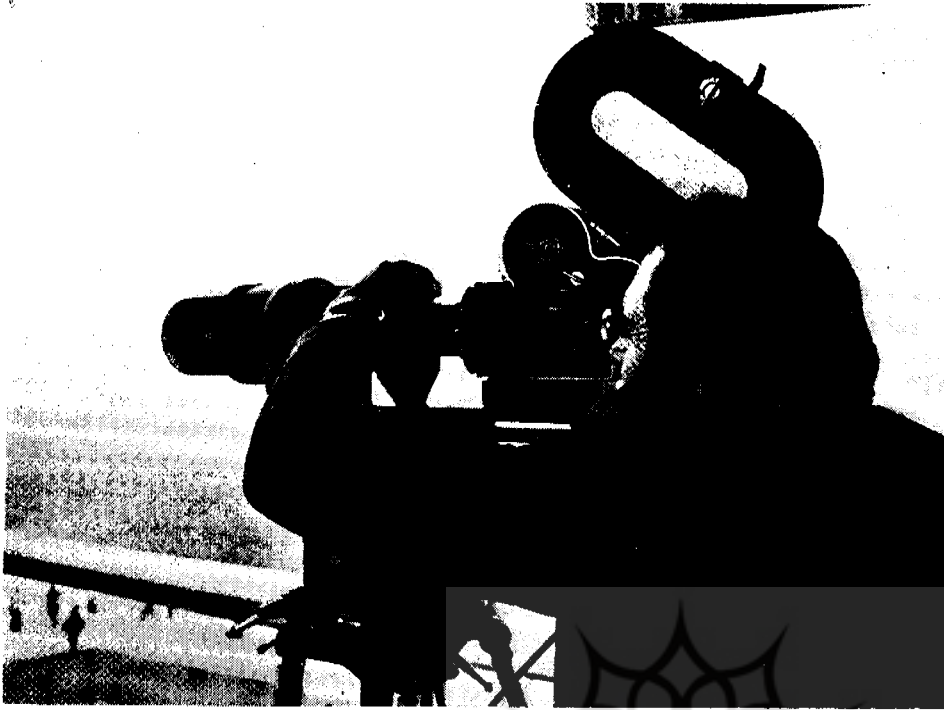
هنگامی که رقیب‌ها با فاصله‌های مشخص به پایان مسابقات میرسند جای بحث نیست. اما در مواقعی که فاصله آنها خیلی کم باشد، برای اینکه بتوان برنده را تشخیص داد نظر سریع، فوق‌العاده مطمئن و صائب لازم است. علاوه بر این ، برای تحمیل رأی و نظر، به شرطبندی کنندگانی که در جانب‌داری از «اسب محبوب» خود در برابر هر کسی بسیار مصمم هستند نیروی اعتقاد و یقین بسیار قوی باید داشت .

به سال ۱۸۳۳ در فرانسه ، با ایجاد انجمن تشویق برای اصلاح نژاد اسب،

در پشت آن تصویر را ثبت میکند ، شگفت آور است . بنابراین ، اگر باما کار کنید ، لازم است که عادات خود را عوض کنید . زیرا ما با شیوهی کاملاً متفاوت عمل می کنیم : در دوربین ما ابدأ شاتر وجود ندارد ، به جای آن شکافی هست به عرض سدهم میلی متر $(\frac{1}{10})$ که نسبت به شدت نور و حساسیت فیلم قابل تنظیم است . در پشت این شکاف فیلم عکاسی می چرخد . — بدین ترتیب با روش کلاسیک خیلی فرق دارد . سرعت چرخش فیلم چقدر است ؟

این تصویر مستند ، حاصل يك عکسبرداری لحظه‌ی پانورامیک نیست . میدان دید دستگاهی که آنرا تهیه کرده است محدود می باشد تا بروی فیلمی که با سرعتی برابر سرعت اسبها در حرکت است نقطه عبور مسابقه دهندگانی که از خط پایان میگذرند ثبت شود . خط سفیدی که در عکس وجود دارد علامتی است برای تسهیل مطالعه . در تصویر پائین «نیمرخ» اسبها مستقیماً به نظر میرسد و تصویر بالا آنها را درآینه نشان میدهد.

دوربین فیلمبرداری

— این سرعت را بر حسب سرعت متوسط اسبها ، به هنگام نزدیکی به خط پایان مسابقه ، تنظیم میکنیم که در حدود ۵۰ کیلومتر در ساعت است . اسبها ، هنگامی که از برابر شکاف میگذرند ، فیلم را تحت تأثیر قرار میدهند . البته در شکل اسبها تغییر و دفرمسیون حاصل میشود زیرا که عکس سر و دم در یک زمان گرفته نمیشود ، بلکه در لحظهای که از خط فرضی پایان عبور میکنند قسمت‌های مختلف اندام به تدریج ثبت میگردد . در وهله اول ممکن است درک آن مشکل باشد .

اگر این مدارک را به دقت مورد مطالعه قرار دهید ، متوجه خواهید شد که اسبها دوباره در آنها دیده میشوند؛ یکبار از هر نیمرخ . دوربین از اسبها و انعکاس تصویر آنها در آینه‌یی که بر بالای تیرک پایان نصب شده ، با هم عکس میگیرد . تا اگر یکی از اسبها به وسیله اسب دیگر کاملاً و یا نسبتاً پوشیده شده باشد بازهم امکان تشخیص باشد . بر روی زمین ، میان اسبها و انعکاسشان ، نواری می‌بینید که بطور مداوم نام میدان مسابقه و تاریخ را دارد . این مشخصات بر روی استوانه‌ای در زیر آینه حرکت میکند و وجود آن در روی تصویر تضمینی است بر عدم وقوع هرگونه حقه‌بازی و یا دستکاری در روی فیلم . بدینگونه سرویس کنترل مسابقات با وسایلی مجهز است که کوچکترین بی‌نظمی در ثبت پایان و اعلام نتایج امکان ندارد .

— برای ارائه عکس چاپ شده در روی کاغذ ، به داوران مسابقه ، چقدر وقت لازم است ؟

— حداکثر یک یا دودقیقه ! بنابراین ، داوران بلافاصله مدرکی را در دست دارند که از روی آن بدون احتمال کمترین اشتباه میتوانند ردیف برندگان را تعیین کنند . و برای اینکه این مدارک در حداقل مدت به دست داوران

— تاکنون اتفاق افتاده است که دوربین خراب شود ؟

— چنین حادثه‌یی پیش‌بینی شده است . به همین سبب که با دودستگاه کار می‌کنیم : یکی در بالای دیگری . این دو دستگاه با همدیگر کار میکند . حتی در میدان‌هایی که مجهز به آینه انعکاس نیستند چهار دوربین داریم که بطور جمعی دو به دو در طرفین خط پایان کار میکنند .

— تعداد کارکنان چند نفر است ؟

— در حدود بیست نفر . ما ، سرویس تمام میدان‌های مسابقه پاریس را به عهده گرفته‌ایم . هنگامی که مسابقات شبانه برقرار میشود ، لازم است گروه شب را نیز حاضر کنیم . کنترل مسابقات تنها به وسیله عکس انجام میگردد ، علاوه بر عکس از آنها فیلمبرداری نیز میشود . هر یک از دوربین‌های ثابت ، بخشی از میدان را «جاری میکند» و بدین

برسد ، از وسیله انتقال‌مکنده (بنوماتیک) استفاده میشود .

— در نظر ندارید که در آینده به طرز رنگی کار کنید ؟ در اینصورت به علت وجود رنگ‌های متفاوت کلاه‌ها و لباس‌ها ، با یک نگاه امکان شناسایی سوارکاران وجود خواهد داشت ، حتی اگر شماره آنها خوانده نشود .

— چنین وضعی بیشک بسیار خوب و کمال آرزو میتواند باشد ، اما اشکال کار در طولانی بودن مدت ظهور فیلم و عکس رنگی است . درحالی که برای راضی کردن جمعیتی بی‌صبر ، اصل کار سرعت عمل است .

— در صورتی که شرائط دیدنامساعد باشد و مانع از عکاسی گردد چکار میکنید ؟

— در چنین وضعی فرمان حرکت داده نمیشود .

برج مخصوص دوربین‌ها

دوربین تلویزیون

گونه تمام لحظات مسابقه بر روی فیلم سینمایی ثبت می‌گردد و در لابراتوارهای خودمان در مدت دو دقیقه ظاهر می‌شود. در صورتیکه میدانی مجهز به لابراتوار ثابت نباشد از کامیون مخصوصی که حاضر و آماده است استفاده می‌کنیم .

— این فیلم‌ها به چه دردی می‌خورد؟
— اگر سوارکاری اعتراض داشته باشد و ادعا کند که در طول مسیر از طرف سوارکار دیگری برایش مزاحمت ایجاد شده است داوران فوراً به فیلم‌ها مراجعه می‌کنند تا حقیقت روشن شود . حوادث دیگر از قبیل سقوط و غیره نیز با این وسیله قابل رسیدگی است . علاوه بر این همه فیلم‌ها ، با دقت تمام ، در فیلم‌خانه انجمن نگهداری می‌شود .

— بدین ترتیب ، اگر تاریخ‌نویسان اسب دوانی ، بعد از یک قرن اگر بخواهند پیروزی «ستاره»یی را مطالعه کنند ، امکان خواهند داشت .

— تصور می‌کنم در یک قرن بعد کسی به فکر ستاره‌های اسب دوانی‌زمان ما نباشد نه سوار و نه اسب. سوارکاران آن زمان شاید اسب‌های دیگری برای شلاق زدن داشته باشند .

— کار شما ، یعنی عکاسی از اسب‌ها ، حرفه‌یی یکنواخت نیست ؟

— نه ، حتی می‌توانم بگویم که هیچ‌انگیز است . در وهله اول جنبه نمایشی آن . زیرا که یک مسابقه اسب‌دوانی زیبا حقیقتاً چیز فوق‌العاده‌ایست و از تماشای آن خستگی نیست . علاوه بر این ، ما دائم در حال تغییر محل هستیم و این از یکنواختی جلوگیری می‌کند . و ، آنچه به خود من مربوط می‌شود ، از آنجا که مسئولیت گروه را به عهده دارم ، با مسائل متعددی روبرو هستم که باید به حل آنها بکوشم : از کارهای اداری گرفته تا کارهای فنی . در مورد همکارانم ، که اکثر آنها جوانند ، باید بگویم که ارزش این زندگی پرتحرک را میدانند .